

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **J. M.**, zastoupeného JUDr. Hanou Klusáčkovou, advokátkou se sídlem Údolní 11, Brno, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2007, č. j. 30 Ca 35/2007 - 23,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2007, č. j. 30 Ca 35/2007 – 23, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2007, č. j. 30 Ca 35/2007 – 23, bylo zastaveno řízení o žalobě podané žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 15. 12. 2006, č. j. 18321/06-1102-702407, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu ve Valašských Kloboukách ze dne 10. 12. 2001, č. j. 39953/01/306970/3676, č. 1010000320 o vyměření daně z příjmů fyzických osob v částce 380 480 Kč za zdaňovací období roku 1999. Důvodem, pro který krajský soud řízení o žalobě zastavil, bylo nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V kasační stížnosti uvedl, že s ohledem na skutečnost, že podle ustanovení § 9 odst. 7 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších zákonů, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), by mělo být usnesení o zastavení zrušeno, byl-li soudní poplatek zastaven dříve, než nabylo právní moci usnesení o zastavení řízení a s ohledem na to, že lhůty stanovené v s. ř. s. pro tento případ nejsou lhůtami počítanými podle hodin, má stěžovatel za to, že pro tento mezní případ by měl být považován soudní poplatek za soudní poplatek zaplacený přede dnem nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení. V řízení

by měl krajský soud pokračovat, když soudní poplatek byl uhrazen dne 6. 4. 2007 a téhož dne v odpoledních hodinách bylo jeho právnímu zástupci doručeno napadené usnesení. Stěžovatel také namítal, že se finanční ředitelství neřídilo právním názorem soudu vysloveným předcházejícím rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2006, sp. zn. 30 Ca 30/2003 a nevypořádal se s důkazy, které ve věci předložil. Dále poukázal na maximum vyslovenou v nálezů Ústavního soudu ze dne 15. 12. 2003, sp. zn. IV. ÚS 666/02, že v oblasti veřejného práva je třeba v případech pochybností postupovat mírněji. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Finanční ředitelství ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že nepovažuje za vhodné a nezbytné se k postupu krajského soudu vyjadřovat, neboť se důvody kasační stížnosti netýkají postupu finančního ředitelství.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel podal dne 15. 2. 2007 ke krajskému soudu žalobu a krajský soud usnesením ze dne 26. 2. 2007, č. j. 30 Ca 35/2007 - 21 vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč, k tomu mu stanovil lhůtu 10-ti dnů od doručení usnesení. Současně byl stěžovatel upozorněn, že řízení bude v případě nesplnění výzvy zastaveno. Lhůta pro splnění poplatkové povinnosti uplynula dnem 12. 3. 2007. V této lhůtě nebyl poplatek uhrazen, a proto krajský soud dne 3. 4. 2007 usnesením č. j. 30 Ca 35/2007 - 23 řízení zastavil. Usnesení bylo doručeno právnímu zástupci dne 6. 4. 2007 a téhož dne nabylo právní moci. Stěžovatel uhradil téhož dne (6. 4. 2007) soudní poplatek na podatelně soudu vylepením kolkových známek.

Nejvyšší správní soud již judikoval, že ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích umožňuje i ve správním soudnictví zaplatit soudní poplatek po vydání usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, pokud ještě nenabylo právní moci. Je-li poplatek takto zaplacen, zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku soud, který je vydal (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, č. j. 5 Afs 4/2003 - 29, publ. pod č. 69/2004 Sb. NSS).

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a), § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je soudní poplatek splatný podáním žaloby. Nesplní-li účastník tuto povinnost, je soudem vyzván k zaplacení poplatku ve lhůtě, kterou mu soud určí.

Jak vyplývá z výše uvedeného, i v případě, kdy ani na výzvu soudu soudní poplatek není zaplacen a soud v důsledku toho rozhodne o zastavení řízení (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích) pro nezaplacení soudního poplatku, lze tento důsledek zvrátit dodatečným zaplacením soudního poplatku do nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení.

V daném případě rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci dne 6. 4. 2007 a téhož dne byl soudní poplatek prokazatelně zaplacen na podatelně soudu vylepením kolkových známek. Právně i skutkově obdobný případ řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 3. 2007, č. j. 5 Afs 112/2006 - 41, publ. pod č. 1218/2007 Sb. NSS, v němž dospěl k závěru, že i za daných okolností je na místě postup soudu podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, neboť byl splněn zákonný předpoklad pro to, aby krajský soud usnesení o zastavení řízení zrušil.

Nejvyšší správní soud nenalézá důvod, proč se od tohoto právního názoru v dané věci odchýlit. Při výkladu mezí práva na přístup k soudu (čl. 36 Listiny základních práv a svobod) stanovených soudním řádem správním, je v souladu s čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod nezbytné šetřit jejich podstaty a smyslu a nezneužívat je k jiným účelům, než pro které byly stanoveny. Nabízejí-li se přitom dvě interpretace, z nichž jedna hovoří ve prospěch výkonu práva na přístup k soudu a druhá proti němu, musí soud vždy zvolit výklad první. Zaplacení soudního poplatku u soudu poslední den lhůty lze považovat za platbu učiněnou řádně a včas. Je-li tedy soudní poplatek zaplacen ve stejný den jako nabylo právní moci usnesení o zastavení řízení pro jeho nezaplacení, je třeba vykládat tuto situaci tak, že došlo k zaplacení dříve, než nabylo právní moci rozhodnutí o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že krajský soud výše uvedeným způsobem nepostupoval a předmětné usnesení nezrušil, je kasační stížnost důvodná, a proto Nejvyšší správní soud napadené usnesení podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a podle odst. 2 citovaného ustanovení vyslovil, že se věc vrací krajskému soudu k dalšímu řízení.

Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. je krajský soud názorem vysloveným v tomto rozsudku vázán.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Brně v rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu